

ГУРБЕТЧИЯ

Тежко болна стара майка
Зарадъ своя синъ се вайка.

Три годинъ, дѣте сирашко,
Какъ замина въ пусто Влашко

По печала, гурбетчия, —
И не се върна клетия,

Нито книга пъкъ допрати,
Гдѣ е? какъ? не се обади —

Живъ ли, здравъ ли е, що прави?
Дали майка си забрави? . . .

Тѣй се стара майка кае,
Безъ да мисли, безъ да знае

Зарадъ свойго милий сина,
Че се връща отъ чужбина,

И че той е близо вече —
Отъ селото не далече.